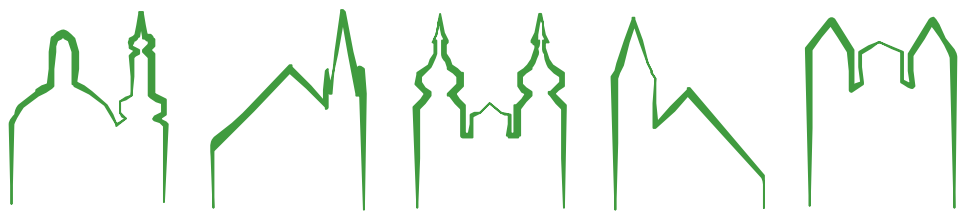

Život farností Znojma

4/2024

Ročník XXXIV | Cena 14 Kč

Loucká fara se proměnila v pevnost Boyard

Pamatujete si ještě na legendární televizní soutěž Pevnost Boyard? Tak právě v tuto pevnost se 9. listopadu 2024 proměnila na jedno sobotní dopoledne loucká fara. K účastníkům na faře probíhající víkendovky pro 4.–6. třídu ZŠ se připojili „vykročáci“ (mládež 11–15 let ze setkání Vykročme s odvahou!) a spolu zabojovali o zlatý poklad pevnosti. Jejich úkolem bylo po rozdělení do malých skupinek získat 5 klíčů od sálu s pokladem. Vybojovat takový klíč na jednom z 8 stanovišť na farní zahradě ale nebylo vůbec jednoduché – například bylo potřeba sáhnout pro něj do jedné z pěti nádob s nevábným obsahem, sundat klíč z provázku, který se jak naschvál táhnul přes větve stromu a jiné překážky nebo získat různými způsoby číselný kód, díky němuž se dala otevřít schránka s klíčem. Poslední šancí na klíč pak byl souboj s Pánem temnot, kdy bylo potřeba nad ním vyhrát v úkolu jako je pexeso, vkládání mincí do plovoucí misky, dokud se nepotopí; zatlukání hřebíku apod.

Po 45 minutách zazněl gong, který ukončil honbu za klíči a nastala honba za indicemi, které pomohou k rozluštění hesla dne. Úkoly byly tentokrát přímo v pevnosti a šlo například o to, dopravit světlo pomocí zrcátek do sklepní kobky a přečíst písmena indicie na zdi. Nebo otáčet láhvi s rozstříhanou indicí tak dlouho, dokud se nezjevila všechna písmenka indicie. Dost

Získat klíče od pevnosti Boyard dalo pořádnou fušku.

potrápila soutěžící indicie napsaná neviditelným písmem na kousku papíru, který bylo potřeba zahřát. Jen zapálit svíčku, která byla daleko od sirek, byl problém a odhadnout správnou teplotu, aby papír neshořel... Zkrátka nebylo to vždy jednoduché a „zadarmo“. Svou hádankou pak ještě soutěžícím polechtal mozkové závity otec Fournas a mohlo se jít k sálu s pokladem. Skupinka, která měla dost klíčů a byla si jista heslem dne, mohla vstoupit a za zvuků

boyardovské znělky nasbírat něco ze zlatého pokladu. Kdo byl trpělivý a nezhtl hned zlaté čokoládové mince, mohl je pak směnit za čokoládovou tyčinku nebo pití v plechovce. Na toto téma měl pak otec Jožka i krátké zamyšlení – jak je třeba bojovat, nevzdávat se dobro – zlato, které máme, se nesnažit užít okamžitě jen a jen pro sebe, ale dokázat ho rozmnožit a šířit dál.

Pavel Lukeš

**Ať Vám Zpráva
o narození Ježíše
přináší trvalou radost
po celý Svatý rok 2025!
přeje redakce**

Z OBSAHU:

Zpráva o přenesení ostatků sv. Olympia

Stalo se před 100 roky

Rozhovor s rabínkou Kami-
lou Kopřivovou

Díky, Ježíšku!

Přemýšlíte, jak ve Svatém roce 2025 prožít jubileum Kristova příchodu na naši zem? Zapojte se do **iniciativy 20:25**. Nastavte si na mobilu stálý budík na čas **20:25** a každý den v danou dobu přednesete střelnou modlitbu, třeba jen „**Díky, Ježíšku!**“ Začínáme už 24. prosince 2024, tedy v den, kdy papež František oficiálně zahájí Svatý rok. Připojit se ale můžete kdykoli během roku 2025. Sjednotme se v modlitbě a nechme obnovit krásu našeho lidství sdíleného s Bohem člověkem.

333 slov

sestry Viannei Kisilové

Pozvanie do ticha

Ticho? Teraz v advente? To sa nedá! Ticho neznamená nič nepočuť, práve naopak počúvať hlas Boha v našom vnútri. Je pravda, že cesta do nášho vnútra, kde ON prebýva, je niekedy veľmi dlhá. Ticho nás vedie do hĺbky, možno sa ho niekedy bojíme, lebo môžu vyplávať veci, s ktorými si nevieme rady. Boh je väčší ako čokoľvek! Odovzdajme mu naše životy so všetkým, čo k tomu patrí.

Hlboko v nás je totiž túžba po Bohu, byť mu nablízku. Je to túžba po šťastí, po láske, akú dáva len ON. Dôvod na život je Boh. A ako hovorí sv. Terézia z Avily: „Milovať Boha pre neho - len to stačí.“ A práve v tichu sa dotýkame tohto veľkého tajomstva.

Milan Rúfus v jednej zo svojich básní napísal: „...nevypovedané trvá a vyrieknuté sa stráca v zabúdaní...“. Na niektoré skutočnosti je odpoveď len ticho a vnútorné skúsenosti potrebujú byť chránené tichom.

Obklopení tichom sa pripravujeme na stretnutie s Bohom a keď sa Boh stretáva s človekom, vytvára v ňom ticho. Hudba, ktorá znie vo vnútri duše, je „hudbou ticha.“ Ako o tom píše v Duchovnej piesni sv. Ján od Kríža. Skutočne počúvame len vtedy, keď mlčíme....vtedy dávame v našom srdci priestor tomu druhému.

V advente nejde o to, niečo dosiahnuť, ale nasledovať vnútorný hlas, ktorý nás vedie k tajomstvu Boha, ktorý prišiel, prichádza a príde. Hodnota človeka spočíva v tom, že je milovaný. Láska sa chce narodiť v našom srdci. Boh má dostatok lásky, uzdravenia, nehy, milosrdenstva pre každého. Vstúpme do nášho vnútra, naše skutky pôsobia, ak vychádzajú z Božieho života v nás.

Mlčanie a skrytosť je možné žiť v našej každodennosti, uprostred hluku tohto sveta. Sme pozvaní odhaľovať prítomnosť Boha v sviatočných i všedných dňoch. Na semafore, keď svieti červená, v rade pred pokladňou, v autobuse pri čítaní pozvudivej knihy... aj toto sú chvíle, kedy sa môžeme na chvíľu stíšiť a spojiť s Bohom.

Takým momentom môže byť aj čas 20:25 h, kedy sa môžeme spoločne zjednotiť v modlitbe v jubilejnom roku 2025.

Setkávání maminek s malými dětmi na Rozhledně

Každé pondělí a středu kromě prázdnin od 9–12 hodin se setkávají maminky s malými dětmi na faře u kostela sv. Mikuláše (klubovna Rozhledna).

V podzimních dnech jsme mezi nás přivítali několik hostů – Mgr. et Mgr. Hanka Poláčková nám vyprávěla o arteterapii a prakticky jsme vyzkoušely několik technik. Užily jsme si chvíle se štětcí, barvami a lepidly. A ani jsme nedoufaly, že se dá v malé chvíli přetvořit zlost na pozitivní umělecké dílo.

Dále u nás byli na návštěvě Don a Ruth Slabaugh z USA a vyprávěli nám o svém misijním působení na Papui Nové Guineji, kde žili pět let i se svou dcerou a vnučkou. Vyprávěli, jak pomáhali ve školství a zároveň žili obyčejným životem místních lidí, navázali zde přátelství. Ač to ani předem nezamýšleli, velmi inspirativní pro jejich místní přátele např. bylo, když viděli, jak se Don s Ruth k sobě chovají jako rodina. Místní muži se totiž nemazlí s dětmi, ale když vi-

děli, že Don chová, zvedá či tančí se svojí vnučkou, začali to dělat jako on.

Zavítala k nám také Mgr. Ludmila Krinková, která měla nachystáno povídání o pohádkách a o tom, jak nám mohou pomoci ve výchově. Bylo to velmi příjemné a milé zamyšlení nad tím, jak přirozené je si povídat příběhy – z našich životů i ze životů jiných lidí. Člověk se učí, že určité chování má nějaký následek. Díky tomu, že v pohádkách je svět schematický, jasně rozdělený (dobro/zlo), děti lépe chápou složitý svět, který je obklopuje. S hrdiny mohou odžít všechna nebezpečí, poučit se, vyhrát, vyhrát a dočkat se odměny. Poukazují na hodnoty, které jsou objektivní a pomáhají hrdinům, ale i ostatním, kteří jsou kolem nich. Mohou pomoci dětem hledat dobrý postoj, aniž by je moralizovaly, a tak v nich budily odpor.

Setkání na Rozhledně je velkým obohacením nejen kvůli zajímavým hostům, ale i proto, že maminky mohou najít oporu ve společné modlitbě, přátelském prostředí a že jejich děti mají příležitost pohrát si s vrstevníky a chystat se tak na nástup do školky.

Srděčně zveme všechny maminky s malými dětmi mezi nás!

Jana Janíčková

240 let od založení farnosti u kostela sv. Kříže

Rok 1784 přinesl rozsáhlé změny v uspořádání náboženského života ve Znojmě. Vlna nebo spíše tsunami rušení klášterů spuštěné nařízením císaře Josefa II., které smetlo v celé monarchii na 700 řeholních domů, se nevyhnulo ani našemu městu.

Zrušen byl klášter františkánů nacházející se naproti znojemskému hradu. Přilehlý klášter klarisek musely řeholnice opustit už o dva roky dříve. Zanikl tak po staletí budovaný rozsáhlý areál "znojemského Assisi" založený přemyslovskými králi.

Zrušení louckého opatství (1784), které patřilo k nejbohatším klášterním dominiím v českých zemích, přineslo rozsáhlé změny v duchovní správě na Znojemsku, kde loučtí premonstráti spravovali řadu far. Mezi ně patřila i městská fara sv. Mikuláše, nad kterou řeholníci z Louky vykonávali patronát už od roku 1220.

Ze znojemských klášterů unikl zrušení pouze chudý klášter kapucínů, jehož členové posléze vypomáhali v pastoraci ve farnosti sv. Mikuláše, a klášter dominikánů, který byl nucen při svém kostele strpět zří-

zení nové farnosti. Město se tak v podstatě vrátilo k uspořádání, které zde existovalo do bitvy na Bílé hoře, kdy zanikla fara u sv. Michala.

První záznam v matrikách nové farnosti u kostela sv. Kříže pochází z **19. prosince 1784**. Jde o zápis úmrtí Anny Achlerové, která skonala ve věku 48 let. Ohledání zemřel provedl dominikán P. Hugo Parlamento. Prvním farářem se stal bývalý loucký premonstrát Rafael Stetter. Dominikánští kněží vykonávali v prvních desetiletích pouze funkce kaplanů. V roce 1785 byl k farnosti jako filiální připojen kostel sv. Michala, který po zrušení jezuitského řádu (1773) sloužil pro konání studentských a vojenských bohoslužeb. Duchovní správu u znojemské vojenské posádky museli převzít také dominikáni.

Založení nové farnosti u sv. Kříže připomíná v té době pořízená křtitelnice vytvořená z adnetského červeného vápence. Právo křtít, stejně tak oddávat, bylo totiž vždy spojené s farním kostelem.

Ondřej Lazárek

Víkendovky pro děti a mládež

Na faře v Louce se několikrát do roka konají víkendovky pro děti různých věkových kategorií (1.–3. třída / 4.–6. třída / 7.–9. třída). Tyto akce jsou otevřené všem dětem a dospívajícím, každý je vítán. ☺

Víkendovka pro mládež ve věku 7.–9. ročníku ZŠ se uskutečnila o druhém říjnovém víkendu. Nosnou myšlenkou setkání bylo biblické „Poznáte je po jejich ovoci“. O tomto tématu si účastníci společně povídali při katechezi a jeho možné konkrétní naplnění si vyzkoušeli i díky aktivitě, při níž venku oslovovali náhodné kolemjdoucí

a nabízel jim, že se za ně mohou pomodlit při večerní adoraci. Ta probíhala v louckém kostele při svíčkách za doprovodu hudby a zpěvu.

Děti ve věkové kategorii 4.–6. ročníku ZŠ měly svou víkendovku v polovině listopadu. Průvodcem jim byl světec Don Bosko, který je osobně navštívil a pověděl jim něco o svém životě, který celý věnoval právě dětem a mládeži. Sobotní dopoledne této víkendovky se propojilo se setkáním mládeže ve věku 11–15 let, která se v rámci skupiny „Vykročme s odvahou“ schází na loucké fa-

ře jednou za měsíc. Všichni se společně vrhli do plnění výzev a úkolů v „Pevnosti Boyard“, aby nakonec objevili poklad. A to nejen poklad hmotný v podobě sladkostí, ale hlavně poklad duchovní, kterým byl sám Ježíš v kapliče na faře.

Velké díky patří všem, kteří tato pravidelná setkání organizují a starají se o program, jídlo a vše ostatní, co je potřeba, aby se děti cítily dobře.

Jana Jelínková

Jak se pekl Misijní koláč

Předposlední říjnová neděle, která letos připadla na 20. října, patří už skoro sto let misiím – slaví se Světový den misií. Heslo pro letošní Misijní neděli, jak je tento den v naší zemi většinou označován, znělo „Jděte a pozvěte na hostinu všechny“ (Mt 22, 9). V misijním kontextu se tím jistě myslí především pozvání k hostině, kterou nám připravil a stále připravuje Ježíš – pozvání směřující k tomu, aby Ho všichni lidé na světě mohli poznat a být Mu nablízku. V nepřeneseném slova smyslu ale tato věta

krásně vystihuje i podstatu Misijního koláče – akce, která se poprvé uskutečnila právě 20. října po mši svaté v kostele svatého Kříže. Hostina to totiž opravdu byla – nejen pro farníky, kteří si zakoupili napečené dobroty, ale také pro naše bratry a sestry v misiích, kterým jsme díky štědrosti lidí mohli prostřednictvím Papežských misijních děl poslat celých 16.000 Kč. Velké poděkování patří ženám, které se před Misijní nedělí i s dětmi sešly na „faře“ u kostela sv. Alžběty, kam je pozvali manželé Navrkalo-

vi, a celý večer připravovaly perníčky a jiné laskominy, stejně jako dalším dobrovolnicím ze znojemských farností, které koláče a buchty s láskou napekly doma. Děkujeme všem a již teď se těšíme na další akci na podporu misií, kterou bude Misijní jarmark v neděli 8. prosince 2024 – možnost zakoupit krásné výrobky a udělat v adventu dobrý skutek bude ve všech znojemských farnostech po nedělních mších svatých.

Pavla Vyhnálková

Kaple sv. Jana Nepomuckého čeká na svoji obnovu

Svatojánská kaple při prohlídce uspořádané 23. listopadu 2024 Nadací pro obnovu církevních památek děkanství znojemského k 400. výročí příchodu jezuitů do Znojma.

Jak je to možné, že ta kaple je pořád tak omšelá a otlučená?

Copak nikomu nepatří a nikdo se o ni nestará? Tahle otázka napadne jistě mnohé z těch, kteří procházejí do města romantickou uličkou přes hradby a kolem kostela sv. Michala. Naštěstí tomu tak není. Hodnotná

barokní kaple s velkou sochou sv. Jana Nepomuckého je evidovaná jako nemovitá kulturní památka. Byla vybudovaná jezuiti v roce 1713 a je majetkem farnosti sv. Kříže. Nadace pro obnovu církevních památek děkanství znojemského již v roce 2022 oznámila záměr zahájit její opravu. Dokonce v listopadu před dvěma lety uspořádala spolu s vokální skupinou Minima a členy Znojemského komorního orchestru benefiční koncert, na němž na opravu kaple a sochy bylo vybráno téměř 20 tisíc korun. Kde to tedy vázne?

Přesto, že po dohodě s památkáři byla postupně ve dvou etapách odstraněna část omítek, tak aby stavba mohla vysychat, skutečnost je, že ke zlepšení nedošlo a zdivo kaple je stále v mimořádně špatném stavu. Přitom již v minulosti zde proběhlo několik oprav. První velká rekonstrukce se uskutečnila na náklady četných dobrodinců z řad měšťanů v r. 1824, poslední větší oprava proběhla v roce 1987. Její výsledek však neměl dlouhého trvání a již o několik let později je stavba opět zmiňována jako velmi zchátralá. Právě této situaci je potřeba předejít, je proto nezbytné nejprve přesně identifikovat příčiny současného stavu. Jak ukázal v říjnu t.r. provedený vlhkostní průzkum sanačního technika Ing. Pavla Zejdy, Ph.D., zdivo obsahuje velké množství škodlivých výkvětových solí, především dusičnanů a chloridů. Ing. Zejda

popsal i soubor příčin a navrhl komplexní řešení sanace vlhkého zdiva. Tento materiál bude nyní předmětem jednání s pracovníky NPÚ, kteří musí se zvoleným postupem souhlasit a stanovit podrobné podmínky realizace opravy. Teprve následně bude možné požádat o dotaci a zahájit práci. Již nyní je však zcela zřejmé, že restaurátorské práce rozhodně nebudou levnou záležitostí.

Je tu ovšem ještě další okolnost, která vstupuje do hry, a tou je plánovaná celková rekonstrukce Jezuitského náměstí, které bude předcházet archeologický průzkum. Bude proto třeba časově sladit opravy kaple s plánovanými pracemi v jejím okolí. Mějme proto trpělivost, všechno chce svůj čas. Snad to nebude dlouho trvat a nejen kaple s oblíbeným světcem, ale i celé náměstí se opět stanou ozdobou našeho města.

Pokud byste i Vy chtěli, třeba jen malou částkou, přispět na dobrou věc, můžete peníze poslat na účet nadace:

2000434449/2010

Dary jednotlivých dárců jsou pečlivě evidovány a putují přímo na úhradu faktur za prováděné práce. Za všechny dary velké Pán Bůh zaplatí! Více na:

<http://nadace.kibo.cz/pages/aktuality>

Eva Jurmanová

Příběh znojemských jezuitů

Díl 4. – Rozmanitosti z působení řádu na Znojemsku

Baroko a slavnosti. Slavnosti sv. Olympia (1. část)

Období baroka bývá často spojováno s působením jezuitského řádu. Otřesy, kterými prošla Evropa 16. století – nové zeměpisné objevy, reformace a s ní spojené náboženské války počátku novověku otřásly v základech vratkými jistotami středověkého člověka, který pod vlivem renesance a humanismu začal pozvolna směřovat k moderní společnosti, stály u zrodu nového uměleckého a životního stylu zvaného baroko. Tento styl výrazně proměnil krajinu našeho domova, protože kolektivně prožívaná katolická zbožnost, která ovládla středoevropský prostor po ztroskotaném stavovském odporu vůči habsburskému panovníkovi, pokračovala v sakralizaci krajiny dynamickým způsobem. Nejenže vznikla celá řada staveb, drobných soch, kapliček a božích muk, které krajině propůjčovaly hlubší, spirituální rozměr, lidé nadto posvěcovali krajinu velkým množstvím slavnostních událostí spojených s procesími, poutěmi i soukromými modlitbami. Právě jezuité, kteří byli programově spojeni s katolickou reformou v období po tridentském koncilu, se stali hlavními organizátory bohatého a pestrého náboženského života. Ten začínal v jejich vlastních řádových domech slavnostními bohoslužbami, duchovními cvičeními v ignaciánském duchu, často spojenými s intenzivními smyslovými vjemy (připomeňme například postní duchovní cvičení spojená s vnímáním světla, barev, účelově připravené dekorace i tělesné bolesti spojené příkladně s velkopátečními procesími), pobožnostmi a modlitbami. Logicky se však přenášel i do veřejného prostoru. Tak se i Znojmo stalo svědky okázalých a nákladně vystrojených procesí Corporis Christi (průvod na slavnost Těla a Krve Páně), procesí a lokálních poutí o svátcích zemských patronů či ochránců města a veřejně slavných mší s figurální hudbou a v neposlední řadě již dříve zmíněných divadelních her.

Barokní Znojmo však naprosto svébytným způsobem utvářela slavnost spolupatrona (vedle sv. Mikuláše) města mučedníka sv. Olympia, která svého vrcholu dosáhla v létech po nešťastném moru, který Znojmo postihl v roce 1680. Jeho ostatky však připutovaly do Znojma o 44 let dříve a o tom, jak to tehdy s příjezdem sv. Olympia do Znojma bylo, informuje německy psaný spis *Bericht von Überbringung Deß Heyl: Martýrers Olympius den 17. August Monats Anno 1636 (Zpráva o přenesení sv. mučedníka Olympia 17. dne měsíce srpna léta 1636)* uložený ve fondu Jezuité ve Znojmě (E33) Moravského zemského archivu. Anonymní znojemský jezuita v něm obsírně popisuje

události onoho pro Znojmo tolik památného roku. Následující řádky budou volným převyprávěním této zprávy, které předcházel list olomouckého biskupa a moravského zemského hejtmána Františka kardinála z Ditrichštejna z 25. února, týkající se některých podrobností spojených s převozem relikvií římských mučedníků na Moravu a jejich veřejnou úctou (kardinál předpokládal, že svaté ostatky poputují nejprve do olomoucké jezuitské koleje).

Dne 12. března roku 1636 sem bylo přivezeno tělo sv. mučedníka Olympia. Spolu s jinými svatými těly je přivezl z Říma P. Mikuláš Lancicius a P. Daniel Kirchner – toho času provinciál řádu – je přenechal znojemské koleji, přičemž kardinál z Ditrichštejna, olomoucký biskup, povolil svou autoritou veřejnou úctu svěťce. Svaté tělo mělo být převezeno z Brna a vůz pro něj odeslala paní hraběnka Marie Renata z Náchoda.

Měli jsme v úmyslu vnést tělo do města v tichosti a bez návalu lidí. Avšak žáci naší koleje, kterým vše ohlásili učitelé, vyrazili celou událost lidem. A tak se vstříc svatým relikviím vypravilo několik vozů a asi 50 jezdců na koních, aby vůz obtížený svatým tělem doprovodili. Ve voze seděl rektor zdejší koleje s jiným knězem, oba oděni do chórových suknic a drželi posvátný náklad. K městské bráně dorazili až se západem slunce a lidé se shromáždilo tolik, že to stálo velké úsilí, udržet je v takové vzdálenosti, aby jim koně a vozy neublížili. Mnoho měšťanů vyhlíželo z oken.

Jakoby na náš příkaz, začaly vyzvánět zvony v naší věži a přišlo šest chlapců s pochodněmi, aby se postavili jako čestný doprovod kolem vozu. Avšak několik vojáků se ujalo čestně světel místo chlapců.

V polovici kostela stáli pospolu naši kněží v chórových oděvech, na ramenou měli násitka pokrytá rudým hedvábným šátkem. Na ně pak položili svaté ostatky a nesli je pak na ramenou k hlavnímu oltáři a položili je na něj. Pak se slavně zpívalo litanie ke všem svatým a přednesena byla modlitba ke sv. Olympiovi. Kostel byl zaplněn tak, že jsme se kvůli takové tlačenci obávali důvodného nebezpečí. A tak jsme přijali tento svatý dar úplně jinak, než bylo naším záměrem [...]

Mezitím jsme uložili svaté kosti v jedné soukromé čili oddělené kapli do té doby, než dostaneme od Jeho Eminence kardinála, jakožto místního ordináře neboli řádného duchovního představeného, příslušné dokumenty o veřejných oslavách a úctě.

Předpokládalo se totiž, že relikvie nebude utajována dlouho, nýbrž že bude co nejdříve veřejně představena, už jen proto, že to mnozí žádali. Protože však mezitím by-

Sv. Olympius na dobovém mědirytu, 1. polovina 18. století (MZA)

la svolána kongregace neboli shromáždění naší provincie a s ní souvisela i delší nepřítomnost našeho otce rektora, který proto odjel do Vratislavi, musela být slavnost přesunuta. V mezidobí byla Jeho Eminence [kardinál Ditrichštejn] obeslána s prosbou, aby laskavě povolil průvod neboli procesí se svatými relikviemi. Toto Jeho Eminence povolila a poslala otci rektorovi dopis, kde vyjádřila své pohnutky k úctě svěťce.

Na následujících řádcích uvádí pisatel zprávy přepis dopisu kardinála z Ditrichštejna z 20. května rektorovi koleje. Olomoucký biskup nařizuje, aby bylo tělo sv. Olympia přeneseno z některého z městských kostelů do kolejního kostela jezuitů u sv. Michaela a vystaveno k veřejné úctě, aby se tak „oslavoval nejen Bůh sám ve svých svatých, ale aby se věřící duše úctou a vzýváním svatých Božích samy zapálily.“ O vybraném dnu se tedy má uskutečnit přenesení těla mučedníka ve slavnostním procesí.

Tento dopis však dorazil až v polovině měsíce června, a tak mohlo být teprve nyní započato s přípravami. Otec rektor se mezitím vrátil ze Slezska, přečetl si vůli Jeho Eminence a začal přemýšlet nad tím, jak vše co nejlépe zařídit. Vše projednal se svými kněžími a dohodli se, že poprosí pana opata

z Louky, zda bude souhlasit s průvodem z jeho domu Božího. Ten to považoval za milost, že bude jeho svatostánek poctěn přítomností světcova těla a že dosáhne požehnání, jako byl kdysi poctěn Obed-Edom přítomností schránky úmluvy ve svém domě.

Za den slavnosti byl určen 17. den měsíce srpna, který připadl na neděli. Mezitím byl pozván vícekrát v kázání lid, který byl vyučován v úctě ke světcům. Přenesení svatého těla bylo hlásáno široko daleko, takže se předpokládala účast lidí z dalekého okolí.

Den před 17. srpnem byly ostatky v tajnosti večer převezeny do louckého kláštera, kde mu vyšlo vstříc veškeré duchovenstvo v chórových suknicích s hořícími světly k chrámovým dveřím a přeneslo je do sakristie, kde zůstaly bezpečně uzamčeny po celou noc.

Brzy ráno, když se rozednívalo, byly přemístěny svaté ostatky našimi kněžími na nosítka, která byla nejprve pokryta rudým hedvábným šátkem a pak zlatou tkaninou. Vypadalo to nádherně a hodnota těchto dekorací byla odhadnuta na osm tisíc zlatých. Na to přispěla malou částkou – svými šperky – podporovatelka naší koleje hraběnka z Náchoda.

V 5 hodin ráno bylo dáno našim zvonom znamení, načež se do ulic města vydali trubači, aby pozvali všechny ke slavnosti. V 6 hodin vyšlo procesí, které zahajoval trubač, následovaný na koni jedoucím andělem strážným tohoto města. Pak jelo asi 100 jezdců, šlechticů, vojenských důstojníků a vybraných nejvznešenějších měšťanů pod standartou. Pak šla mládež jak z našich, tak z německých škol pod svými korouhvemi. Následovaly cechy, všechny pod svými prapory v dlouhém a krásném pořádku. Pak šli trubači a hudebníci, kteří zpívali litanie k Naší milé Paní [Panně Marii]. Po nich následovali duchovní, první šli otcové kapucíni, pak františkáni, otcové dominikáni, ačkoli byli pozváni, se nedostavili, prý ze strachu, aby se s námi neocitli ve sporu kvůli místu v průvodu. Z našich otců šli nejprve čtyři v jáhenských dalmatikách, ostatní však v chórových šatech. Na konci šel pan děkan

se svými kleriky. Po duchovenstvu šla v průvodu šlechta, za ní magistrát města a měšťané ve velkém počtu. V tomto pořádku se šlo vstříc světcům.

Mezitím dorazil děkan z Retzu s velkým zástupem svých farníků s trumpetami a tympány ve slavnostním procesí, k němuž se připojilo několik dalších farářů se svými farníky. Když jsme se přiblížili k louckému klášteru, vyšel nám naproti průvod, menší než ten náš, s mnoha korouhvemi, mládež škol pana opata a za nimi hudebníci. Ty následovali ve velmi dlouhém řadu premonstrátských kanovníků s hořícími svícemi a pochodněmi, mezi nimi dva se stříbrnými kadičnicemi, které neustále kouřily. Nyní přicházelo samo svaté tělo, nesené čtyřmi řeholníky, za ním s berlou a mitrou pan prelát [loucký opat], doprovázený po obou stranách panem proboštem z Hradiště a panem děkanem z Retzu s velkým množstvím lidu.

Na vyvýšenině, kde končí klášterní pozemky a začíná město, se obě procesí setkala. Zde byl postaven přístřešek ze zelených větví keřů, u něj oltář a na něj byly položeny svaté relikvie. Když přijeli k místu jezdců, sklonili před svatými ostatky v úctě své zbraně. Pak seskočil z koně anděl strážný (představoval jej Ignác Jiří svobodný pán z Hodic), přistoupil a přivítal v krátkosti světce, pozval všechny do města a ujistil je svou ochranou. Pak zazněly slavnostně trumpety a tympány. Po nich vystoupil s kázáním náš kazatel P. Tobiáš Arnolius a ve své německy složené řeči uvítal svaté ostatky a popřál městu k tak velkému daru štěstí a zdar. Nato zazpíval pan opat kolektu [úvodní modlitbu mše ke cti sv. Olympie] ke světcům a okouřil svaté tělo. Pak je spolu s panem proboštem předali a naši čtyři kněží vzali jen vzácný poklad na svá ramena a nesli je do našeho kostela. Ostatní naše duchovenstvo kráčelo po stranách a okouřovalo svaté tělo.

Vyvýšenina byla ozářena tolika svícemi a pochodněmi, že se zdálo, jako by vzali svit samotnému slunci. Neboť se stalo, když se totiž všichni obávali velmi teplého dne, protože vyšlo slunce do jasné oblohy, že se nebe

pokrylo subtilními obláčky, které zastínily celý průvod, a bylo dobře a příjemně [...]. Nikde se nezvedlo ani zrnko prachu, protože vše překryla vlahá ranní rosa. Toto považoval každý, kdo se obával horka, za zvláštní dobrodiní z nebes.

Byl znovu uspořádán průvod, takže na špicí jelo jezdecko s andělem strážným jako ochrana. Pak korouhve a cechy jako předtím, rovněž i trubači, kterých bylo nyní osm a hudebníci, kteří zpívali litanie ke všem svatým takovým způsobem, že se stále ozývalo „Svatý Olympie, oroduj za nás!“ a bylo slyšet tympány a zvučný zástup trumpet. Následovali v původním pořadí otcové kapucíni, františkáni a nadto ještě premonstráti, pan děkan se svým klérem. Naši byli u svatého těla, někteří nesli nosítka, jiní kadidelnice. Do svatyně vstoupil nejprve pan opat, pan probošt a pan děkan z Retzu, pak šlechtici s hořícími pochodněmi, městská rada se svícemi a měšťanstvo, následování tak velkým zástupem lidu, který se k sobě tlačil, takže musel být několikrát rozdělen, aby se zabránilo nebezpečí ušlapání.

V městské bráně se průvod znovu zastavil a svaté ostatky byly položeny na připravený oltář. U vstupu do brány bylo postaveno 48 loktů vysoké lešení ozdobené kuželovitými sloupy a mnoha obrazy. Uprostřed vyčníval vysoký sloup, na jehož vrcholu stála orlice, znak města, která držela v zobáku vavřínový věnec a třepetala křídly vstříc přicházejícímu světcům. Na podstavci sloupů byl následující text: Svatému mučedníkovi Olympiovi, poté co zbarvil purpurem své krve Řím, radují se měšťané z jeho požehnaného příchodu do Znojma a toto pro něj postavili. Na trůnu tohoto jeviště stál svatý Mikuláš jako přímlyuce města. Vedle po stranách stáli géniové zemědělství a vinařství, řek, zahrad, lesů a hojnosti. Svatý Mikuláš přijímal sv. Olympia jako spolupatrona města a zval jej, aby vystoupal na horu sv. Michaela. Ctnost a Čest povzbuzovaly génie, aby se poddali ochraně sv. Olympia, a ti svému ochránci nabízeli dary.

Petr Eckl

Setkání prvokomunikantů s otcem biskupem

Ve čtvrtek 3. října 2024 se na Petrově v Brně uskutečnilo setkání prvokomunikantů (tedy dětí, které byly letos u prvního svatého přijímání) s otcem biskupem Pavlem. I ze Znojma vyjela výprava, která navonec zahrnovala čtyři děti a jednoho kněze – mě, Josefa Janouška, správce loucké farnosti. Naše skupinka se na cestu autobusem do Brna přidala k moravskobudějovickému děkanátu.

Setkání bylo velkolepé – zúčastnilo se ho 700 dětí! Po registraci bylo zahájeno přivítáním a mší svatou s otcem biskupem, se kterým stálo u oltáře mnoho kněží, kteří doprovázeli děti ze svých farností. Po mši

svaté měly děti na výběr 15 stanovišť, kam mohly přijít a setkat se s nějakým svatým, který pro ně měl nachystanou aktivitu. Naše děti ze Znojma absolvovaly setkání s bl. Carlem Acutisem, setkání s otcem biskupem Pavlem (jediné stanoviště, kde nebyl svatý z nebe, ale osoba ze země), setkání se sv. Václavem a sv. Ludmilou (na tomto stanovišti si děti upekly hostie z těsta, které si připravily), setkání se sv. Pavlem, kde si vyzkoušely symbolicky předávat víru pomocí tenisového míčku a roury, a setkání s Pannou Marií, kde si vyrobily koruny na hlavu. Po tomto programu jsme se všichni zase setkali v katedrále na krátké adoraci, při níž

jsme poděkovali Bohu za celý den, a po požehnání jsme se vrátili domů.

Osobně musím říct, že jsem byl úplně vyřízený, nadšený a šťastný. Celý den byl velmi naplňující a děkoval jsem za něj Bohu. Jen jsem nechápal jednu věc – v autobuse cestou zpět jsem byl rád, že sedím, koukám před sebe a už nemusím nikam chodit. Zatímco všechny děti po 10 minutách cesty jako by dobily baterky a tvářily se, že by zvládly klidně celou akci znovu. Holt asi už nemám výdrž jako ony. ☺

P. Josef Janoušek

Stalo se před 100 roky

Rok 1924 očima farních kronik a dobového tisku (3. část)

V závěrečném díle našeho seriálu věnovaném roku 1924 se zaměříme na události zaznamenané v katolickém periodiku Ochrana. Zvláštní pozornost byla v daném roce věnována posvěcení pomníku padlých v první světové válce v Hlubokých Mašůvkách a rozšíření počtu českých bohoslužeb ve Znojmě. Liturgickým jazykem byla samozřejmě stále latina. Vedl se však spor o zastoupení českých lidových zpěvů při bohoslužbách, česká kázání a pobožnosti vedené v češtině.

Ochrana 21. února 1924

Katolické spolky znojemské vítají upřímně do Znojma **nového dp. katecheta P. Tomáše Ševčíka**, rodáka z Knihnic na Boskovsku. Působil dosud jako kaplan v Blansku a od 13. února převzal vyučování na obecné a měšťanské škole menšinové ve Znojmě-Mansberku a I. chlapecké obecné škole u kostela sv. Michala.

Ochrana 17. dubna 1924

Sv. týden a velikonoční svátky u sv. Michala. Velký pátek: o 10. hodině dopoledne přenesení Nejsvětější svátosti oltářní z hlavního oltáře do Bož. hrobu. Večer: o 7. hodině české pašije, pak pobožnost v Božím hrobě. Bílá sobota: Ráno: o 7. hodině vystavení Nejsvětější svátosti oltářní v Božím hrobě. Odpoledne: o třetí hodině Vzkříšení. Na Boží Hod velikonoční a v pondělí velikonoční ráno o 8. hod. slavné služby Boží. odpoledne: o 3. hodině svátostné požehnání.

Ochrana 1. května 1924

Květen a májová pobožnost u sv. Michala. 1. května o 8. hodině ráno slavná mše svatá a požehnání. Po celý květen ve všední dny vždycky večer o půl sedmé pobožnost růžencová a pak svaté požehnání a písně mariánské. Všechny soboty v květnu vždy večer o půl sedmé sv. růženec, pak kázání a po kázání sv. požehnání. Všechny neděle v květnu a ve svátek Nanebevstoupení Páně koná se pobožnost májová odpoledne. O půl třetí růženec a pak svaté požehnání.

Velikonoce u sv. Michala. Sta věřících letos navštívila bohatě a vkusně živými květinami vyzdobený Boží hrob. Na Velký pátek večer byl chrám naplněn, když byly sóly a sborem pod řízením p. přednosta Slaníč-

ka zpívány dojemné české pašije. Po pašijích konal pobožnost v Božím hrobě P. Augustin Strnad, řádu kazatelského. Vzkříšení na Bílou sobotu o 3. hodině odpolední, vedené vdp. P. L. Kirschem, prof. zdejšího reálného gymnasia, za přísluhy P. Aug. Strnada a dp. P. Procházky a P. Hudečka, kaplana u sv. Mikuláše, za účasti zástupců vojenských i občanských úřadů bylo opět manifestací katolického Znojma. A Boží hod velikonoční byl oslaven vpravdě božihodově. Oltáře skvěly se čistou, nádhernou výzdobou květin a světél. Hlavní oltář, vyzdobený krásnými novými uměleckými závěsy, z kůru se nesly slavnostní a povznášející tóny české mše sv. provázené orchestrem.

Pomník padlým v Mašůvkách bude vybudován letos při 10. výročí vyhlášení světové války. Tam, kde u trůnu Matky Boží schází se náš celý kraj, tam před jejím kostelíčkem bude postaven oltář-památník, před nímž v modlitbách budeme vzpomínati těch, kteří v daleké cizině v zapadlých rovech navždy zůstali od nás odloučení. Každoročně při všech poutích konává se sbírka; sešlo se přes 8000 Kč, pomník však bude stát 25.000 Kč.

Ochrana 10. července 1924

Slavnost odhalení a posvěcení pomníku padlých vojáků v Mašůvkách ve dnech 5. a 6. července se úplně zdařila. 150 procesí, tisíce poutníků se zúčastnilo a bylo uchváčeno, k slzám dojata šťastně skončeným dílem. Pomník jest mistrovským dílem české firmy znojemské Čech a Včeliš, do nejmenší podrobností promyšlen a hluboce významný ve své symbolice. Základní myšlenka: pod hrubým křížem, velikým, těžkým, s nápisem nečitelným – smrtelné utrpení všech těch padlých bratří našich – zhroucená vdova-matka s dítětem marně živého prsu se domáhajícím – v tu chvíli žalu, nad odznaky vražedné války, matka i dítěte zapomíná, její myšlenky se nesou tam k těm zapadlým křížkům – hrobům – na vzdálených bojištích. Maria, královna, Rodička Boží, Ježíšek na loktech jejích dodává síly a útěchy. "Pozvedni se, matko, pro svoje dítě, kříž i Božího Syna čekal, přinesl však spásu a svobodu: nad válečné rovy vycházející slunce ji značí. Obětuj všechny ty slzy i krev – Bůh všechno sečte a odplatí... a z tvrdé, trampoty udupané země proniká ruka k nebi pozvedající misku obětí..." Toť myšlenka pomníku mašůvského... A byla pochopena i prostými tisíci lidu. Ve svém kázání vysvětlil ji P. Rudolecký, farář z Únanova, a zpřítomnil ji čtyři dojemné básničky přednesené děvčaty mašůvskými. Pomník požehnal a mši sv. u něho sloužil vdp. děkan přímětický Dospiva.

Ochrana 7. srpna 1924

25tileté kněžské jubileum slavil dne 22. července vldp. P. Augustin Strnad, rada biskupské konsistoře brněnské a až do nedávna převor zdejšího kláštera dominikánského. Žel, že nebylo možno aby tento významný den oslavil ve Znojmě a ve světle jubilejní slavnosti poznal, jaké vážnosti a obliby těšil se u svých spolubratří a u všech lidí dobré vůle. U svých spolubratří – vždyť po třikrátě pokud jen zákony církevní tomu dovolovaly, zvolili si jej převorem a našli v něm představeného, který v těžkých dobách válečných i poválečných, maje po boku obezřetného a pečlivého prokuratora konventu P. Felixe Svobodu, řídil konvent znamenitě. Obliby pak všech lidí dobré vůle získal si jubilant svou horlivostí ve službě Boží a srdečnou nelicencí laskavostí ke všem, s nimiž přišel do styku. Kolik duší vedl a povzbuzoval na cestě ku spasení jakožto neúnavný zpovědník, kolik útěchy a poučení vléval do myslí posluchačů jakožto znamenitý kazatel, kolik dobrodiní ušetřil, pokud jen mohl, všem kdož v jakékoli tísní k němu se utíkali – to zapsáno jest od Boha v knize života.

Ze Znojma letos vyšel **mohutný průvod** se 700 účastníky **do Hlubokých Mašůvek**. Úcta mariánská u lidu nepomine. Průvod šel ve vzorném pořádku, na zpáteční cestě zesílen byv vítavšími měl daleko přes 1000 účastníků a působil po ulicích Znojma mohutným dojmem.

Ochrana 14. srpna 1924

Z Kuchařovic. Dne 3. srpna **odhalen a posvěcen byl pomník padlým** v naší vesnici. Na pomník – dříve bez kříže objednaný – dali na svoje útraty vsaditi dva katoličtí rolníci kříž, by mohl býti posvěcen. Nyní fotografiemi padlých opatřen, pěkným dojmem působí. U pomníku po prosloveh družiček měl dojemné kázání dp. P. Václav Bělohávek O Cruc. Nato pomník posvěcen a za velké účasti sloužena dp. P. Dospivou, děkanem z Přímětíc, polní mše svatá, při níž se zbožně katolický lid modlil za padlé rodáky obce.

Ochrana 21. srpna 1924

Spolek sv. Vincence ve Znojmě pořádá ku podpoře chudých v neděli dne 31. srpna, v den sv. Olympia, patrona našeho města, pod jehož ochranou zdejší odbočka (konference) spolku sv. Vincence 1. března 1889 založena byla, **církevní slavnost**. Pořad: V kostele sv. Kříže (dominikánů) o půl 7. hodině ráno slavnostní české kázání vldp. převora P. Hilaria Heitla. Po kázání slavná mše sv. Odpoledne bude sv. požehnání, po něm budou podány k uctění ostat-

ky sv. Olympia. - V kostele u sv. Mikuláše o 10. hod. dopoledne německé slavnostní kázání vldp. P. Karla Glaningra. Po kázání slavná mše sv. a odpoledne sv. požehnutí s uctěním ostatků sv. Olympia

Ochrana 4. září 1924

Pout' v Mašůvkách koná se v sobotu a neděli 13.-14. září. Poutníci připutují uctítí Rodičku Boží i památku svých padlých bratří před jejich pomníkem. Po příchodu poutníků v sobotu se zpovídá, o půl 6. hod. zvonění hran za padlé, o 6. hod. jest kázání, po něm smuteční pobožnost za padlé s písní u oltáře-pomníku a pak sv. požehnutí. V neděli mše sv. za padlé u pomníku. Poněvadž jest počasí chladné a deštivé, velká návštěva tudíž nejistá, odkládá se uložení památek, fotografií, seznamů padlých do pomníku na příští velkou pout' narok.

Hluboké Mašůvky. 14. září poutní slavnost. Průvod ze Znojma od sv. Michala vyjde o 7. hod. ráno, před průvodem je tichá mše sv.

Ochrana 11. září 1924

Hradiště nad Znojmem. Přízní několika dobrých lidí **spravena byla zde kaplička-vá křížová cesta** vedoucí po skále ke kostelíku sv. Antonína. Vypuklé obrazy terakotové byly dovednou rukou sochaře J. Hémana, rozeného z Kravska, opraveny a jenně omalovány.

Ochrana 25. září 1924

Česká **pobožnost růžencová** v říjnu koná se u sv. Michala ve všední dny v 6 hodin večer před vystavenou velebnou svátostí – modlí se kněz růženc, litanie loretánské a sv. požehnutí. - V neděle říjnové bude růženc o půl 3. hod. Každou sobotu a 31. října bude po sv. růženci krátká promluva (kázání) a pak litanie a sv. požehnutí.

Za vldp. děkanem Pavlem Hasilem. V neděli tiše v Pánu zesnul a ve středu dne 17. září za obrovské účasti lidu a duchovenstva

uložen byl k věčnému odpočinku. Odchází v něm kněz vzácných vlastností, dobrý z duše dobrý ke všem, s nimiž se stýkal, kněz na působišti německém, ale Čech tak ryzího zrna, tak otevřený, nadšený, že mohl býti vzorem "Zapadlých vlastenců" Raisových.

Ochrana 16. října 1924

České bohoslužby ve Znojmě. V neděli 12. října konala se ve Znojmě konference zástupců duchovenstva a laiků, jež se zabývala úpravou českých bohoslužeb ve Znojmě. Návrhy konference budou předloženy ke schválení biskupské konsistoři v Brně. Českým katolíkům dostane se českého kázání a mše sv. ve farním chrámě u sv. Mikuláše v neděle a svátky. České požehnutí bude přeloženo od sv. Michala do farního chrámu u sv. Kříže.

Ochrana 6. listopadu 1924

Znojmo a celé okolí utrpělo bolestnou ztrátu **odchodem vldp. faráře-spisovatele P. Václava Bělohávkva.** Byl nejen horlivým duchovním správcem na Hradišti, ale také vítaným pracovníkem spolkovým ve Znojmě a okolí. Vzpomínáme rádi na jeho četná kázání a přednášky, jež vábily vždy zástupy posluchačů. Z plnosti své poetické duše uštědřoval posluchačům zlatá slova poučení a povzbuzení. Měl nevšední zájem o hnutí lidové, ale také nadšení pro orelskou myšlenku. Z jeho pera vyšla celá řada výborných spisů a zvláště náboženské divadelní hry. Odešel do Prahy jako knihovník řádu křížovníckého.

Národní svátek ve Znojmě. Šesté výročí samostatnosti bylo ve Znojmě mimo oficiální oslavy oslaveno i církevní. Dopoledne byly v kostele sv. Michala slavné bohoslužby za účasti zástupců úřadů. Pěvecký sbor zapěl Hausmannovu českou mši a vložku "Toť Hospodinův den" s doprovodem hudby.

V den Dušiček byla letos poprvé sloužena na hřbitově ve Znojmě česká růžencová

mše sv. s promluvou za pěkné účasti věřících.

Ochrana 20. listopadu 1924

České bohoslužby ve Znojmě. Rozhodnutím ze dne 30. října upravila biskupská konsistoř v Brně české bohoslužby takto: ve farním kostele u sv. Kříže v neděli a svátky české kázání a mše sv. se svátostným požehnutím o půl 7. hod., odpoledne o 3. hod. požehnutí; ve všední dny česká mše sv. o 7. hod. Ve farním kostele u sv. Mikuláše v neděli a svátky české kázání a mše sv. se svátostným požehnutím o půl 8. hod. České bohoslužby u sv. Michala a u Kapucínů zůstávají beze změny, pouze nedělní a sváteční požehnutí koná se u sv. Kříže, nikoli u sv. Michala. České roráty zůstanou u sv. Michala. České bohoslužby v této úpravě konají se od počátku církevního roku, to je 30. listopadu (1. neděle adventní.) Upozorňujeme na to české katolíky. Hlavní důraz nutno klásti na bohoslužby u sv. Mikuláše, jejíž zavedení považovali Němci za zbytečné, ačkoliv německé bohoslužby ranní u sv. Mikuláše bávaly navštěvovány velmi slabě. Jest tedy v zájmu cti českých katolíků znojemských, aby hojnou účastí na českých bohoslužbách dokázali, že tato úprava českých bohoslužeb byla nutná.

Ochrana 18. prosince 1924

Svátky vánoční u sv. Michala ve Znojmě. Dne 25. prosince na Boží hod vánoční bude sloužena v 5 hodin mše sv. jitřní (slavná). Po této bude druhá mše sv. se sv. požehnutím. O půl 9. hod. bude třetí mše sv. Na svátek sv. Štěpána bude o 6. hod. sv. růženc, po něm mše svatá. Ve středu dne 31. prosince na sv. Sylvestra bude večer o půl 6. hod. sv. růženc, o 6. hod. kázání a po kázání slavnostní požehnutí s chvalozpěvem "Tebe, Bože, chválíme" na poděkování Všemohoucímu, Dobrotivému Bohu za všechna dobrodiní v tomto roce občanském nám prokázaná.

uspořádal Ondřej Lazárek

Děkanátní setkání mládeže

V sobotu 23. listopadu 2024 jsme v naší farnosti ve Znojmě v Louce mohli pro mládež Znojemská a Vranovská uspořádat „Děkanátní setkání mládeže“. Bylo určeno všem mladým od 11 do 23 let. S mnohými mladými se pravidelně setkáváme na našich jiných akcích, s některými jsme se viděli poprvé. Nakonec přišlo přes dvacet mladých a mohli jsme zažít pěkné společenství. Vše se neslo v duchu hlavního mota: „Poutníci naděje“, což je zároveň i název Svatého roku 2025, který vyhlásil papež František. Náš program byl odstartován svědectvím Andreje, který hovořil o svém životě, ve kterém bojoval s drogami. Po tomto svědectví se mohli mladí sdílet

v menších skupinkách rozdělených podle věku. Vrcholem všeho byla mše svatá doprovázená našimi farními hudebníky a zpěváky. Dobré řízky zpřijemnilý celý den. Dopoledne jsme potom ještě slyšeli informace o Diecézním centru mládeže v Osové Bítýšce v podání Klárky Lojdové. Také jsme mladé pozvali na naše znojemské akce (Víkendovky pro mládež a pro děti, setkání „Vykročme s odvahou“, spolča mládeže atd.). Vše bylo zakončeno adorací a svátostným požehnutím. Za sebe jako kněze chci poděkovat účastníkům, spoluorganizátorům, ale především Bohu. On koná více, než si dokážeme představit. Bohudfky.

P. Josef Janoušek

KŘEŠŤANSKÉ VÁNOCE

Adventní a vánoční program nejen ve znojemských kostelích najdete na:
www.krestanskevanoce.cz

Být zdrojem světla pro ostatní

Tušili jste, že v judaismu existují i rabínky? A že jedna z nich dokonce pochází ze Znojma?

Narodila jste se ve Znojmě. Můžete nám prozradit něco o Vašem dětství?

Ano, narodila jsem se ve Znojmě. Moje dětství bylo úplně normální, vyrůstala jsem v ateistické rodině, což lidi často překvapí. Dětství jsem trávila v okolí Louckého kláštera, kde jsme dlouhé roky bydleli a kam jsem taky začala chodit do základní školy. Letos v létě jsem se tam po delší době procházela a přemýšlela o tom, jestli i to, že jsem v raném dětství řádila s kamarády kolem kláštera a kostela, mělo nějaký vliv na moje další směřování. Pamatuji si, že budova na mě působila ohromným a tajemným dojmem.

Už jako malá jsem měla zájem o náboženství a filozofii. Pamatuji si, že když mi bylo asi deset let, dostala jsem od rodičů dětskou Bibli. Moje maminka mi tehdy řekla, ať si ji klidně přečtu, ale ať tomu nevěřím. To ve mně přirozeně vzbudilo zvědavost a celou řadu otázek, na které bych se asi neptala, kdyby nebylo téhle poznámky.

Jak jste se vlastně dostala k židovství?

K židovství jsem se dostala postupně. Jedním z formativních okamžiků bylo, když jsem asi v 16 letech dostala od učitele knihu Martina Bubera "Příběhy chasidů". Ty příběhy zbožných komunit v Polsku mě fascinovaly. Samozřejmě jsem si tehdy jako každý mladý člověk myslela, že o židovství vím všechno, ale ve skutečnosti jsem neměla tušení. Později jsem začala studovat judaistiku na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy a postupně jsem se do židovství ponořila hlouběji.

Vzpomenete si na ten zásadní moment, kdy jste poznala, že je Vaším posláním stát se rabínkou?

Nebylo to jedno konkrétní rozhodnutí, spíše postupný proces. Původně jsem se věnovala akademické dráze, chtěla jsem být badatelkou a akademičkou, ale cítila jsem, že mi chybí kontakt s lidmi, kontakt s živoucím židovstvím. Rozhodla jsem se tedy zkusit rabínská studia, abych mohla pracovat s komunitou. Až během studia jsem si uvědomila, že je to skutečně moje poslání a do jisté míry si to uvědomuji každý den znova a znova. Být duchovním je velká pocta a moc si vážím důvěry a podpory, které se mi od mé komunity dostává.

Která osobnost Vás na Vaší cestě k židovství nejvíce ovlivnila?

Těžko vybrat jednu osobnost. Ve své knize Rabínka v zácvičku jsem musela vybrat několik výjimečných židovských žen, od kuchařek po rabínky a učenkyň, a každá z nich mě naučila něco, každá z nich je mi do jisté míry vzorem. Spojuje je odvaha a vize a touha naplnit vlastní potenciál a dát se do služby druhým. To jsou kvality, které mi vždy imponovaly a inspirují mě.

V poslední době čtu ráda spisy rabi Jonathana Sackse, nějaké jeho dílo vyšlo už i v češtině.

Během studií mě inspirovali různí učitelé a rabíni, se kterými jsem se setkala různě po světě.

Studium jste absolvovala ve třech významných městech - Berlíně, Jeruzalémě a Londýně. Které z těchto měst se Vám nejvíce vrylo pod kůži a proč?

Každé z těchto měst mi dalo něco jiného. V Berlíně jsem začínala svá rabínská studia. Jeruzalém byl pro mě duchovně formativním a velice silným zážitkem. Londýn je teď mým domovem a místem, kde mohu naplno uplatnit vše, co jsem se naučila a kde se toho každým dnem učím víc a víc.

Nakonec jste jako první česká rabínka našla své místo ve Westminsterské synagoze v Londýně. Jak velké je společenství, o které se staráte?

Naše Westminster Synagogue je jedna z nejrychleji rostoucích komunit ve Velké Británii. Za poslední tři roky se k nám připojilo téměř 150 nových rodin, dnes čítáme na tisíc členů. Jsou to lidé všech generací, od rodin s dětmi po seniory, každý s unikátním příběhem a přínosem. Je to komunita, která mě svou otevřeností a živostí nepřestává inspirovat.

Jak vlastně vypadá takový běžný den rabínky?

Každý den je jiný. Věnuji se přípravě kázání, studuji texty, vedu modlitby, učím, poskytuji pastorační péči členům komunity. Také se podílím na různých sociálních projektech a mezináboženském dialogu.

Které prvky judaismu Vám osobně přijdou pro dnešního moderního člověka nejvíce inspirativní?

Judaismus klade velký důraz na etiku, sociální spravedlnost a neustálé vzdělávání. Tyto hodnoty jsou podle mě velmi relevantní i pro dnešního člověka. Také oceňuji židovský přístup k diskuzi a interpretaci textů, který podporuje kritické myšlení.

Rabínka v zácvičku. | Foto Vladimír Šigut, převzato z <https://rabbikamila.com/>

Ve Vaší knize Rabínka v zácvičku vzdáváte hold Regině Jonas, která se v roce 1940 stala první rabínkou, v judaismu máte tedy více jak 80letou historii žen - rabínek. Přesto - setkala jste se někdy v rámci židovské obce s nedůvěrou vůči Vám jako k ženě?

Myslím, že není týden, kdy bych se s nějakou menší či větší nedůvěrou nesetkala. S nějakým ústrkem, který by můj mužský kolega snášet nemusel. Nicméně nepřipisuji to židovské tradici, která zejména v ortodoxních směrech roli rabínek neuznává, ale spíše obecně zakořeněné misogynii a neochotě uznat ženy jako rovnocenné členky společnosti.

Současná situace ve světě je znovu napjatá. Jak nynější vyhrocené konflikty vnímáte ve Vaší komunitě?

Situace je těžká pro všechny komunity na světě. Tak jak vyhrocenou a rozpolcenou situaci na Blízkém východě vnímáte zevnitř, podobně ji zažíváme i zevnitř. V každé komunitě, nehledě na její velikost, se setkáte s celou škálou názorů a politických přesvědčení. Největším úkolem naší komunity je poskytovat prostor pro vzájemné setkávání tváří v tvář a nabízet cesty k vzájemnému naslouchání a respektování jiných názorů. Ty se z naší společnosti zejména pod vlivem sociálních sítí vytratyly.

Můžete nám prozradit něco o "pokladu", který uchováváte ve Westminsterské synagoze, a o jeho vazbách na Českou republiku?

Od roku 1964 je Westminsterská synagoga domovem více jak 1400 svitků Tóry, které pocházejí z období před druhou světovou válkou a mají hlubokou historickou i duchovní hodnotu. Během holokaustu bylo v českých zemích systematicky ničeno židovské kulturní dědictví. Svitky Tóry společně s dalšími rituálními předměty byly shromážděny z více než 100 českých a moravských židovských komunit a uschovány v Praze. Po válce zůstaly bez majitelů a komunit, k nimž patřily, protože většina židovské populace byla vyhlazena. Velká část nashromážděných předmětů se stala majetkem Židovského muzea v Praze, nicméně svitky se komunistický stát rozhodl prodat a získat tak zahraniční měnu.

Svitky roku 1963 zakoupil Raplh Yablon, jeden ze zakládajících členů Westminster Synagogue, a svitky komunitě daroval. Dnes je spravuje organizace Memorial Scrolls Trust.

V dnešní době je většina českých svitků v komunitách po celém světě, kde slouží jako připomínka vyhaslých životů českých židů.

Vracíte se do Znojma často? Která místa tam ráda navštívíte?

Do Znojma se vracím, když mi to zrovna vyjde. Nejde mi ani tak o místa, jako o návštěvu rodiny a přátel, kteří tam na mě pořád čekají. Samozřejmě vždycky ráda vyrazím

do města, obhlédnout, kde je co nového. Při poslední návštěvě se mi hodně líbil zrekonstruovaný areál pivovaru. Těším se, že až přijedu příště, uvidím snad již opravenou radniční věž.

I ve Znojmě byla před 2. světovou válkou silná židovská komunita. Bohužel jsou téměř všechny stopy po ní pryč. Jste nějak v kontaktu se znojmskými židy? Pod kterou vlastně spadají obec?

Vím o pár jednotlivcích a jejich vztahu s pražskou židovskou obcí a všímám si také pečlivě péče, které se dostává pozůstatkům židovského hřbitova. S jednotlivci ale v kontaktu nejsem. Třeba se to do budoucna změní.

Starý zákon je plný silných ženských hrdinek. Máte nějakou svoji oblíbenou? Proč?

Prorokyně Debora mi přijde skutečně fascinující biblickou postavou. V knize Soudců je popsána nejen jako prorokyně, ale také jako soudkyně a vojenská vůdkyně, což bylo v patriarchální společnosti starověkého Izraele naprosto výjimečné.

Umím si představit, že se celý den nezaštavíte. Kde nabíráte sílu do další práce?

Když mám čas, snažím se užívat si Londýna plnými doušky a navštívuji zdejší galerie

a muzea. Ráda taky objevuji malá nezávislá kina (tuším, že kino Svět v tom hraje svou roli, ale matně si pamatuji i kino na místě dnešního parkoviště vedle Spořitelny), ráda trávím čas v přírodě nebo s přáteli.

A otázka na závěr. Židovský svátek chanuka se letos kryje s křesťanskými Vánocemi. Můžete nám vysvětlit, jaká je jeho symbolika a čím může oslovit dnešního člověka?

Chanuka je svátkem světla a zázraků. Připomíná nám, že i v temných časech můžeme najít naději a sílu. Symbolika zapalování svítek může dnešnímu člověku připomenout, že každý z nás může být zdrojem světla pro ostatní.

Za rozhovor děkuje Petra Bláhová

Kamila Kopřivová (1990, Znojmo), vystudovala judaistku a filosofii na Univerzitě Karlově, studovala na rabínských seminářích Abraham Geiger Kolleg v Berlíně, Conservative Yeshiva v Jeruzalémě a Leo Baeck College v Londýně. 4. září 2023 byla ordinována první českou rabínkou, působí v rámci reformní větve judaismu jako rabínka ve Westminsterské synagoze v Londýně. Spravuje twitterový účet Rabínka v závčiku, v roce 2023 vydala i stejnojmennou knihu.

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí farištníci,
Tentokrát betlémská omalovánka nejspíš rozjasní tváře těch menších z nás. Ostatní mohou bystřít svoji mysl hledáním 10 rozdílů. Ovšem pro hledače a milovníky vyšších výzev tu máme jeden pěkný oříšek – přenést svornost, lásku a vzájemnou péči svaté rodiny do vlastních domovů.
Tak ať se nám to s Boží pomocí všem daří!

Láskyplné Vánoce přeji PaKLíci

Stalo se krátce

Zemřel Zdeněk Pololáník

Ve věku nedožitých 89 let zemřel 12. srpna tohoto roku hudební skladatel Zdeněk Pololáník. Komponoval velká hudební díla, jako hluboce věřící člověk se však s pečlivostí věnoval také drobným liturgickým zpěvům a písním v Kancionálu. Velmi hodnotné je jeho zhudebnění nedělních responsoriálních žalmů a antifon k přijímání, jak to můžeme slyšet v našich kostelích. Jeho ordinarium (Kancionál č. 505) a oblíbené písně jako *Buďte bdělí* (č. 519), *Aleluja*, *církve zpívá* (č. 410), *Před tvou tvář* (č. 322), *Velebí má duše* (č. 813A), *Vyvolil si apoštoly* (č. 827) a jiné vynikají typickou Pololáníkovskou hudební svěžestí a nápaditostí a jsou velkým obohacením našeho lidového zpěvu při liturgii. Děkujeme.

(Willi Türk a Schola od sv. Mikuláše)

Setkání pro manžele

V neděli 20. října 2024 mohli všichni, kdo si našli čas, přemýšlet spolu s manželi Zachovalými nad tématem rozdílnosti v manželství a nad tím, co mohou život v páru přinést. Beseda v rámci pravidelných setkání „Zastavení pro manžele“ se uskutečnila na faře v Louce. Získané postřehy shrnuli účastníci na sociálních sítích: „Došli jsme v úvahách k tomu, že jsme každý originál, ovlivněný spoustou aspektů. Je dobré hledat obohacení v tom, co nás štve na tom druhém. Je důležité se sdílet a pouštět se navzájem do svého vnitřního světa, nést společně zodpovědnost za náš vztah a pečovat o něj.“ (Zdroj: FB PADZ)

Pouť rodin do Popic

„Mami, nachystala jsem si penízky na kolo-toče na tu pouť!“

„Ale my jdeme na trošku jinou pouť...“

Ano, hluk hitovek z reproduktorů jsme vyměnili za ticho přírody, křiklavé barvy nápisů za pestré podzimní barvy listů, kolo-toče za běhání s klacíky a šiškami po lese, atrakci strašidelný hrad za pokojnou a radostnou mši v kapliče, předražené občerstvení u každého možného stánku za jeden velký piknik z dobrůtek, které s láskou upekly a nachystaly maminky a babičky,

aby odměnily hladová břicha všech poutníků na konci cesty.

Tak taková byla pouť rodin, která proběhla v neděli 27. října ze Znojma do Popic.

(Pavla Filová, zdroj: FB PADZ)

KLAS na výletě v Uherčicích

Poslední říjnový den, ve čtvrtek 31. října 2024, se skupina seniorů, volně sdružených v KLASu – klubu aktivních seniorů, vydala linkovým autobusem na samou hranici našeho okresu – do Uherčic na zámek. Celkem nás bylo do dvaceti a paní kastelánka Ing. Alena Lysá se naší skupině osobně věnovala. Vzala to velmi důkladně: od prvních zpráv o Uherčicích až do současnosti. Na doplňující dotazy odpovídala brilantně a s humorem. Všichni jsme byli nadšeni ze zámeckých interiérů a z toho, jak zámek povstává z ruiny do neobyčejné krásy. Na oběd jsme zašli hned vedle do restaurace Na Kolářce, kde jsme si mohli velmi dobře popovídat třeba o tom, co je kde nového nebo jak jde život. Autobusová zastávka je kousek od areálu zámku, a tak nám to velmi pěkně navazovalo. Jeden by tomu nevěřil, že se vše dalo beze spěchu stihnout ze Znojma do Znojma za necelých šest hodin (bez letecké podpory). Příště se k nám můžete přidat, rádi Vás mezi sebou přivítáme! (PP)

Setkání pastoračních rad

Večer 21. listopadu strávili členové pastoračních rad děkanství znojemského i vranovského vzděláváním. Biskupství brněnské vyslalo do Znojma dva přednášející, kteří se účastníkům snažili přiblížit smysl existence a náplň činnosti pastoračních rad. Proběhla zajímavá diskuse o pozitivních i negativních působení pastoračních rad, které mají nejen poradní a podpůrný význam pro kněze, ale jsou i jedním z prostředí, v nichž mohou zapojení farníci uplatnit svá charismata a dary ve službě farnosti. Díky Karolíně Kolářové a jáhnu Václavu Kotlářovi také za zprostředkování vizí brněnského biskupství. Společně chceme usilovat o církev otevřenou a naslouchající lidem. (Zdroj: FB PADZ)

400 let od založení znojemského gymnasia

Před 400 lety přišli do Znojma jezuité a založili zde prestižní školu – latinské gymnasium. Právě okolností vzniku a budování jezuitské koleje a gymnasia u kostela sv. Michala byla v sobotu 23. listopadu 2024 věnována dvouhodinová komentovaná prohlídka, kterou vedli Ondřej Lazárek a Jiří Kacetl – místostarosta města Znojma. O varhanní doprovod se postarala Alena Paulenková. Účastníci, kterých se sešlo oko-

lo stovky, se dozvěděli více o vnitřním vybavení kostela sv. Michala i o tom, jak vypadalo okolí dnešního Jezuitského a Divišova náměstí v dobách působení jezuitů i v dobách pozdějších. Díky ochotě pana ředitele Davida Nehyby bylo možné navštívit i interiér někdejší jezuitské koleje (dnes Státního okresního archivu Znojmo) a prohlédnout si několik archiválií, zejména pamětní knihu gymnasia, započatou v roce 1633. Zajímavým zážitkem byla prohlídka zvonice, kterou pro účastníky otevřel pan Zdeněk Horký a v níž se nachází největší a nejstarší zvon v našem městě.

Akci pořádala Nadace pro obnovu církevních památek děkanství znojemského. Díky všem, kteří přišli, a díky za finanční dary, které budou využity na obnovu kaple se sochou sv. Jana Nepomuckého na Jezuitském náměstí. (Zdroj: FB Pro Znojmo)

Kurz pro varhaníky

V sobotu 5. října byl ve Znojmě zahájen tříletý vzdělávací kurz pro chrámové varhaníky. Přihlášeno je 46 frekventantů z různých míst naší diecéze i z diecézí okolních. Kurz probíhá jednou měsíčně v sobotu podle osvědčeného schématu: V sálu fary u sv. Mikuláše jsou první dvě hodiny (9.00–10.45 h) společné přednášky z teoretických předmětů, v prvním ročníku je to liturgika a hudební nauka; další dvě hodiny (11–13 h) probíhá výuka varhan ve skupinkách po pěti posluchačích pod vedením zkušených pedagogů z okruhu Musica sacra. Celkem je osm vyučovacích skupin, do kterých jsou žáci zařazeni podle technické vyspělosti. Velký zájem ze strany frekventantů, kteří jsou praktickými varhaníky, je o výuku varhanní improvizace, kterou zajišťuje Martin Kubát.

Kurz pořádá naše Musica sacra a Středisko pro liturgickou hudbu biskupství brněnského ve spolupráci s farností sv. Mikuláše ve Znojmě. Nad kurzem převzal osobní záštitu diecézní biskup Pavel Konzbul – listina k tomuto účelu jím vystavená končí slovy: *Ze srdce žehnám všem jeho účastníkům.*

Willi Türk

Vyučující: PhDr. Mgr. Willi Türk, Svatava Baráková, MgA. Stanislava Syrková, Ph.D., Ing. Soňa Kružíková, DiS., MgA. Tomáš Nováček, Martin Kubát, Bc. Ivo Prchal, Mgr. Bc. et BcA. Jiří Kudrna

Workshop o aranžování květin

V pátek 18. října 2024 po večerní mši svatě se v kostele sv. Kříže konal asi dvouhodinový workshop o aranžování květin. Zavítal mezi nás pan Ing. Jiří Valenta, který vyučuje na Střední odborné škole na ul. Dvořákova ve Znojmě, a názorně nám ukázal, jak vytvořit květinovou vazbu před obětní stůl i k milostnému obrazu Panny Marie. Dověděli jsme se spoustu zajímavých věcí a načerpali inspiraci. Vytvořit takovou kytici není jen tak, ale když se to podaří, výsledek potěší nejedno oko v kostele. Nechcete si to také zkusit? Budeme rádi, když další pomocníci rozšíří naše řady – v této chvíli se úklidové skupinky u sv. Kříže střídají po šesti týdnech, ale interval by se mohl prodloužit, kdyby nás bylo více. Nebojte se ozvat paní Marii Lazárkové. (Pavla Vyhnálková)

Na koncertě Godzone

Skupinka mladých z okolí Znojma se 24. října 2024 vydala na evangelizační večer Godzone tour 2024 na brněnské výstaviště. Letošním tématem bylo „Nejsi na to sám“. Setkání Godzone zahrnují originální hudebně-taneční program, sdílení skutečných příběhů lidí ze života s Bohem, inovativní video-produkce a mnoho dalšího.

Během večera zazněly krásné písně, díky kterým se mladí účastníci mohli více přiblížit Bohu a uvědomit si, že s Bohem

opravdu na nic nejsou sami. Jako nádherný zážitek popsali chvíli, kdy se měli zastavit a jen vnímat, jak každého z nás Bůh miluje. Jedna ze spoluorganizátorek akce Adéla Jordánová k tomu napsala: "Za celý večer se v každém z nás vystřídala spousta emocí, které se jen velmi těžko popisují. Díky, že jsme se na tuto akci mohli opět společně vydat a těšit se na další rok." (Zdroj: FB PADZ)

Výstava o Janu Bulovi a Václavu Drbolovi

V neděli 10. listopadu 2024 byla v Louce zahájena výstava o Janu Bulovi a Václavu Drbolovi, kněžích odsouzených a popravených na počátku 50. let minulého století v rámci tzv. babického případu. Otevření expozice provázela přednáška otců Josefa a Lukáše Janouškových. Výstavu, která je přípravou na blížící se blahorečení obou mučedníků, je možné navštívit až do 12. ledna 2025.

Evangelium podle Bohumila Hrabala

25. listopadu 2024 se v sále Staré školy v Louce konala přednáška religionisty, teologa, pedagoga a spisovatele Pavla Hoška, která pojednávala o nedávném vzácném nález duchovních promluv Bohumila Hrabala. Tyto promluvy byly nalezeny u jednoho z farníků v obci Libice nad Cidlinou a otevírají nový duchovní rozměr Hrabalova díla. Jeden z nejznámějších a nejpřekládanějších českých spisovatelů se ukazuje jako hluboce věřící člověk, znalec Bible a především jako ten, který poselství Ježíše Krista aktivně žije.

Pavel Hošek ve své přednášce četl výňatky z Hrabalových knih, dával je do souvislosti s jeho životem a s jeho duchovními promluvami a před zraky svých posluchačů tak otvíral nový způsob, jak Hrabalova díla číst a vykládat. Přednášející své posluchače nadchl svým svěžím a strhujícím povídáním okořeněným hrabalovským humorem. V závěru dokonce návštěvníky obdaroval svými novými knihami – Evangelium podle Bohumila Hrabala a Bohové jste vy. Přináší poselství o velké lásce Hrabala k lidem, o jeho hledání perličky na dně každé lidské duše, která se zatřpytí pokaždé, když člověk miluje a tvoří. Protože tehdy se nejvíce podobá Bohu. (Petra Bláhová)

Setkání katechetů

V podvečer 25. listopadu se na faře u sv. Mikuláše uskutečnilo setkání katechetů znojemského děkanství. Během setkání měli účastníci možnost sdílet své zkušenosti, radosti i starosti spojené s katechetickou službou, která je zaměřena na předávání víry dětem. Diskuse se zaměřila na práci se smíšenými skupinami dětí různého věku, kde zazněly praktické rady a nápady, jak výuku přizpůsobit tak, aby byla přínosná pro všechny. Účastníci také řešili přípravu na první svaté přijímání, které proběhne na jaře v kostele sv. Kříže.

Sestra Viannea představila nové materiály a informace z Katechetického centra. Zazněla také výzva k zapojení nových dobrovolníků: „Pokud cítíte, že vás tato služba oslovuje, nebojte se připojit. Nezáleží, zda už máte zkušenosti, stačí odvaha, víra a chuť – vše ostatní se dá doplnit a naučit.“

Setkání bylo zakončeno poděkováním za podporu a těšením se na další společné akce v novém roce. (red a FB PADZ)

VÝROČÍ

17. ledna uběhne **120 let od narození básníka JANA ZAHRADNÍČKA** (1905–1960), který byl v letech 1951–1952 vězněn ve znojemské věznici. RIP

8. února uběhne **160 let od narození R.D. ISIDORA VONDRUŠKY** (1865–1944), který v letech 1926–36 spravoval farnost u sv. Mikuláše. RIP

15. února oslaví **50. narozeniny P. EFREM DAVID JINDRÁČEK OP**, který v letech 2000–2010 působil ve farnosti sv. Kříže. V současnosti vyučuje na Filosofické fakultě Papežské univerzity sv. Tomáše Ak. v Římě.

8. března uplyne **100 let od smrti R.D. JOSEFA SVOBODY**, který v letech (1901–1910) působil jako farář u sv. Mikuláše. Narodil se 30.3.1850 ve Vacenovicích, kněžské svěcení přijal v roce 1877 v Brně, poté působil jako kaplan v Jaroměřicích n. Rokytnou a od roku 1886 spravoval farnost v Dyji. RIP

Vánoční a novoroční bohoslužby

kostel	Štědrý den (24.12.)	Boží hod (25.12.)	sv. Štěpán (26.12.)	sv. Svaté rodiny (29.12.)	Silvestr (31.12.)	Matky Boží (1.1.)
Sv. Mikuláš	15 h* 24 h	9 h	9 h	9 h	15 h	9 h
Sv. Kříž	16 h* 22 h	8 h 10 h 18 h	8 h 18 h	8 h 10 h 18 h	17 h	8 h 10 h 18 h
Sv. Michal	v zimním období bohoslužby přesunuty ke Sv. Kříži					
Sv. Alžběta		11 h		11 h		11 h
Louka	21 h	8 h	8 h	8 h	16 h	8 h
Havraníky		11.30 h		11.30 h		
Hnanice			10 h			10 h
Konice			11.30 h			11.30 h
Šatov	23 h	10 h		10 h		
Přímětice	22 h	9.30 h	9.30 h	9.30	17.30 h 23.30 h **	9.30 h
Kuchařovice	16 h	8 h	8 h	8 h	16 h**	8 h
Mrmotice		11 h	11 h	11 h	16 h**	11.15 h
Citonice	20.30 h	11 h	11 h	11 h		11 h
Hradiště	22 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h

* mše sv. pro děti, ** adorace, 29.12. při mších svatých obnova manželských slibů

Kalendář akcí

Nedělní mše sv. v 18 h nebudou v zimním období u Sv. Michala, ale v kostele sv. Kříže.

Pobožnost v popické kapli v lednu a únoru nebude.

8.12. **9. MISIJNÍ JARMARK** – u Sv. Kříže: od 9.00 do 11.45 h, u Sv. Ne Mikuláše: od 10.00 do 10.45 h, v Louce: od 9.00 do 10.00 h

9.12. **slavnost NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ P. MARIE**
Po přesunutá z neděle 8.12., mše sv. jako v pondělí

12.12. **SPOLČO MLÁDEŽE** na Rozhledně na faře u Sv. Mikuláše
Čt v 16.30 h, další setkání 2.1., 16.1., 30.1.

14.12. **VYKROČME S ODVAHOU!** setkání pro teenagery 11–15 let
So v Louce

15.12. **měsíční modlitba za víru v příhraničí** v popické kapli v 15.45 h
Ne

21.12. **ADVENTNÍ VEČER PRO UNAVENÉ FARNÍKY** v kapli kostela sv. Kříže od 19 do 21 h (mše sv. v 18 h)
So

21.12. **NEJDELSÍ NOC** – zvláštní bohoslužba v 17 h v modlitebně evangelické církve (Rudoleckého 15) zejména **pro ty, kteří se trápí, cítí osamoceni a truchlí** (vítání jsou všichni)
So

23.12. **PŘIVÍTÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA** ve Znojmě v 17 h, děti se shromáždí u kostela sv. Kříže v andělském oblečení, pak průvod Svaté rodiny s hudbou a koledami přes Horní a Masarykovo nám. k Živému betlému, vzít s sebou lampičky
Po

24.12. **Štědrý den** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje, dětská mše sv. v 15 h u Sv. Mikuláše a v 16 h u Sv. Kříže
Út

25.12. **BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje

26.12. **sv. Štěpána** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje

27.12. **žehnání vína** v kapli v Kuchařovicích v 17 h

29.12. **svátek SV. RODINY** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje, při každé bohoslužbě s obnovou manželských slibů
Ne

ZAHÁJENÍ SVATÉHO ROKU pro diecézi, v 17 h průvod od sv. Jakuba v Brně na Petrov

31.12. **sv. Silvestra** – rozpis bohoslužeb s požehnáním na konci roku uvnitř zpravodaje

1.1. **SLAVNOST MATKY BOŽÍ (Nový rok)** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje
St

4.1. **první sobota – měsíční pouť v Hl. Mašůvkách** v 17 h
So

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA v Příměticích: v kostele sv. Markéty v 9 h požehnání koledníkům, sraz koledníků v 8.15 h na faře

6.1. **ZJEVENÍ PÁNĚ sv. Tří Králů** mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 16 h a 18 h u Sv. Kříže (vždy s žehnáním vody, křídý a zbožných předmětů)
Po

8.1. **dětská mše svatá v Louce** v 18 h

11.1. **VYKROČME S ODVAHOU!** setkání pro teenagery 11–15 let
So v Louce

12.1. **KŘTU PÁNĚ** – mše sv. jako v neděli
Ne

SETKÁNÍ MANŽELŮ v Centru Louka od 16 h (manželé Krayzlovi, téma: Opuštění)

24.1. **EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA** v 17 h v kapli dominikánského klášteře (místo večerní mše sv. u Sv. Kříže)
Pá

7.2. **20. FARNÍ PLES PŘÍMĚTICKÉ FARNOSTI** v sále Víceúčelového zařízení v Kuchařovicích (ulice 8. května 397, u kaple) od 19.30 h. Hraje skupina Urgent. Vstupné 100 Kč. Rezervace lístků v průběhu ledna na telefonu 724 994 191 či e-mailu: ples@farnostprimetice.cz
Pá

23.2. **SETKÁNÍ MANŽELŮ** v Centru Louka od 16 h, jáhen Mgr. Jan Ne Špillar z Brna: ŠpilaROVINY (o různých úhlech pohledu na Boha, vztahy, výchovu a společnost)

5.3. **Popeleční středa** (den přísného postu) – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 16 a 18 h u Sv. Kříže, **křížová cesta** městem v 19.30 h
St

RORÁTNÍ MŠE SVATÉ

kostel sv. Kříže: úterky a soboty: 7.12., 10.12., 14.12., 17.12., 21.12. v 7h (v soboty se zaměřením na děti a rodiny)

kostel v Louce: soboty: 7.12., 14.12., 21.12. vždy v 6.30 h, následuje společná snídaně na faře

MIMOŘÁDNÁ PŘÍLEŽITOST KE SV. ZPOVĚDI

kostel sv. Kříže: od 16.12. do 20.12. od 16 do 18 h (20.12. už od 15 h)
kostel v Louce: 18.12. od 16 do 18 h

Přímětice: 22.12. od 17:00 h

Mramotice: 19.12. od 16.40 h (v 17.30 h mše sv.)

Kuchařovice: 19.12. od 16.30 h (v 17.30 h mše sv.)

Znojmo – Hradiště: 22.12. od 16 do 17 h

VÝSTAVA O JANU BULOVI A VÁCLAVU DRBOLOVI a

VÝSTAVA BETLĚMŮ v kostele v Louce probíhá do 12.1.2025

v soboty, neděle a svátky od 14.00 do 16.30 h

LYŽAŘSKÝ POBYT pro mládež na horách o jarních prázdninách od 10.2. do 16.2.2025, ubytování v Jeseníku, info: P. Marek Coufal – tel. 722 752 154

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ KONCERTY

10.12. **koncert pro Waldorfskou školu** u Sv. Mikuláše v 17 h

12.12. **koncert ZUŠ** – smyčce u Sv. Jana Kř. v 17 h

14.12. **3. adventní koncert v Louce** v 17 h: **varhanní koncert Martina Kubáta** (možnost podpořit Mary's meals)

15.12. **adventní koncert skupiny Květinka** v Příměticích v 18 h

20.12. **adventní koncert skupiny Květinka** u Sv. Mikuláše v 19 h

21.12. **4. adventní koncert v Louce** v 17 h: Znojenské žestě a hosté

25.12. **Rybova mše – V. Novák** u Sv. Mikuláše v 18.30 h

26.12. **VÁNOČNÍ KONCERT – komorní orchestr, sólisté a chrámový sbor od sv. Kříže** v 15.30 h u Sv. Kříže

cimbálové koledy v 18 h u Sv. Mikuláše

27.12. **koncert– Luděk Minka** u Sv. Mikuláše v 19 h

28.12. **koncert Vokální skupiny Mosty** u Sv. Jana Kř. v 18 h

29.12. **vánoční koncert v kostele v Konicích** v 18 h, skupina Radost z Popic a ze Znojma

5.1. **koncert v kostele v Hnanicích** v 17 h – **komorní orchestr, sólisté a chrámový sbor od sv. Kříže**

Byl spuštěn nový diecézní web, který přináší aktualizované informace a funkcionality. Tak na něj mrkněte.

www.biskupstvi.cz

Sledujte dění ve farnostech na:

www.dekanstvi.cz

Facebooku: Pastorační aktivity děkanství Znojmo

www.krestanskevanoce.cz

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Křížová, Petra Bláhová, Pavla Vyhánková, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 4/2024 vyšlo 06/12/2024 ve Znojmě v nákladu 550 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla je 5. března 2025.**